

Ejnye, Könczöl Csaba

Lukács Györgyöt lehet bírálni, joggal és jogtalanul. Lehet, sőt mostanában illik rágalmazni is. De a rágalomnak is van műfaji kritériuma: valami icipici valóságalapjának lennie kell.

Könczöl Csaba cikket írt arról (*Népszabadság*, október 19.), hogy Illyés Gyula naplóinak titkos főhőse Aczél György volt, akihez mint a rendszer politikusához és mint lenyűgöző személyiséghez ambivalens viszony fűzte. Ugyanez a kétértelműség jellemezte, Könczöl szerint, Németh László, Lukács György, Illés Endre, Déry Tibor és a fiatalab-

bak közül Juhász Ferenc viszonyát, Aczélhoz.

Az igazság az, hogy beszélgetéseink során Lukács György „közönséges skriblernek” nevezte Aczélt. Amikor felhívtam a figyelmét arra, hogy Aczél nem szokott írni, minősítését „közönséges linkócira” változtatta. Ennél a jelzős szerkezetnél aztán meg is maradt. Nem ebédelt, nem is szalonnázgatott vele, nem foglalkoztatta sem lelkileg, sem szellemileg.

Mindezt Könczöl Csaba is tudja vagy tudnia kéne.

Eörsi István